

Revision af den kommunale Beskatning op og gør det, før vi tænker paa at gennemføre Grundskylden.

De samme Forhold, som jeg her har nævnt med Hensyn til Amtskommunen, gør sig ogsaa gældende i Stationskommunerne. Hvis vi har en Stationskommune i Københavns Omegn, saa vil Gaardene i denne ved Fortsættelse af Hartkornsbeskatningen faa 123 pCt. mere Skat, end de vilde faa efter Ejendomsskylden, og det samme gør sig gældende for Husmandsbruget. Det er en Beskatning, som ikke staar i rimeligt Forhold til de Udgifter, der er i Kommunen, og som disse Ejendomme foraarsager.

Ingen kan være i Tvivl om, at jeg er imod det foreliggende Lovforslag. Det vil, som jeg allerede har sagt det, efter min Mening betyde en meget større Uret end den nuværende Beskatning, og Hensigten med en Skattereform skulde dog være den at tilvejebringe større Retfærdighed. Jeg mener ikke, at Grundskylden er i Stand til at skabe større Retfærdighed, hverken om vi gennemfører den helt eller halvt, hverken i Byerne eller paa Landet. Den vil medføre store Forskydninger mellem de forskellige Ejendomsgrupper, men Forholdet bliver endnu værre for de forskellige Ejendomme indenfor samme Gruppe, og jeg tror, det vil være vanskeligt at faa Folk til at forstaa, at medens to Ejendomme, der ligger i Nærheden af hinanden, og som begge har en Værdi af 100 000 Kr., medens Grundværdien er for den ene 10 000 Kr., for den anden 50 000 Kr., nu betaler ens Skat, fordi deres Forrentningsevne praktisk taget er ens, skal efter en ren Grundskyldsbeskatning den ene betale 5 Gange saa meget i Skat som den anden (Afbrydelse af *Dahlgaard.*) Jo, det er det, der virkelig vil foregaa ude omkring, og det ærede, jeg havde nær sagt statistiske Medlem, det maa jeg ikke sige, men det ærede Medlem, der beskæftiger sig med Statistik, vil selv kunne erkende sig derom ved at undersøge Forholdene. Det vil være vanskeligt at faa Folk til at forstaa ude omkring, naar man tager Ejendom for Ejendom, at det vil skabe større Retfærdighed at beskatte dem efter Jordværdien alene end efter Ejendomsværdien.

Et andet Forhold, jeg vil gøre opmærksom paa, er de store og paaskønnelsesværdige Bestræbelser, der er udfoldet for at fremme Parcelbyggeriet. En yderligere Beskatning af Jorden vil betyde en Hæmning af dette Byggeri, en forøget Skat paa disse Ejendomme, og jeg synes ikke, det er det, man skulde tilstræbe gennem en Skatte-

omlægning. Dernæst er der Kolonihavebevægelsen. Denne Bevægelse, som særlig har udfoldet sig ved de større Byer, fortjener at betragtes med særlig Glæde, og den har da ogsaa fundet Tilslutning fra alle Sider. Men for denne Bevægelse vil det samme gøre sig gældende som for Parcelbyggeriet. Disse Kolonihaver vil i Form af forøget Grundskyldsbeskatning faa en forøget aarlig Udgift. Efter Oplysninger, jeg modtog forleden Dag fra en Mand, der beskæftiger sig med Kolonihavebevægelsen omkring København, er Forholdet det, at der i Øjeblikket betales en Leje af 40 Kr. pr. 400 Kv. Alen. Hvis Lovforslaget fra i Fjor var blevet gennemført, vilde det have betydet en Forøgelse af Lejeafgiften med 30 Kr., altsaa fra 40 til 70 Kr. Nu ved jeg nok, at Forholdet ikke stiller sig slet saa grelt efter Lovforslaget i Aar, men Beskatningen vil dog blive betydelig forøget ogsaa efter dette. Jeg synes heller ikke, dette er noget, man skulde tilsligte ved en Omlægning af Beskatningen.

Ved Skattereformer som den, her er Tale om, bør man efter min Mening vise den størst mulige Forsigtighed. De Resultater, der foreligger af tidligere Reformers paa Skattevæsenets Omraade, maner til den størst mulige Forsigtighed med Overgang fra den ene Skat til den anden. Der er efter min Mening endnu adskillige Ting, der trænger til Oplysning, til Undersøgelse, og jeg er overbevist om, at hvis man vil gaa til en virkelig nøgtern Undersøgelse og neutral Bedømmelse, vil man komme til det Resultat, at den Opfattelse, jeg her har gjort mig til Talsmand for, er den rigtige. Der er jo mange, der har været saa langt ude paa Grundskyldens Vej, at det maaske er vanskeligt at komme tilbage. Jeg vil imidlertid udtale det Haab, at der, inden dette Lovforslag forlader Rigsdagens Bord, vil være foregaaet saa betydelige Forbedringer af det, at man kommer bort fra de Ulemper og de Uretfærdigheder, der vil følge af Lovforslaget, som det nu foreligger. Jeg skal ikke nægte, at jeg vilde være mest glad, om der kun blev Navnet tilbage, og at man i Realiteten blev paa det bestaaende Grundlag.

Jeg tror, som jeg allerede tidligere har nævnt, at et lidt større skattefrit Fradrag, f. Eks. 4 000 Kr. i Sogne- og Amtskommunerne og 6 000 Kr. i Byerne, og Bevarelsen af samme Skattepromille baade teknisk og praktisk vil betyde den retfærdigst mulige Beskatning og vil betyde, at vi kommer over til lige Skat paa lige Jord, et Krav, som er rejst fra alle Sider.